

Sztrakay Norbert

Magyar Királyi távirótiszt, a kardvívás alapjait 1869-ben Szatmáron, Barta Endre vívómestertől tanulta. Két évvel később a Nagykárolyi távírdába kerül, majd 1872-ben Budapestre, a központi Magyar Királyi távírdába helyezik. Itt a Hungária és a Hunnia Egyetemi vívóegyletek tagjainak tartott vívóleckéket. Miután mindkét vívóegylet feloszlott, a tanítványok nem akarták abbahagyni a gyakorlást mesterükkel, ezért Sztrakay 1876-ban saját lakásán alakított ki egy kis vívótermet és ott oktatott tovább.

Budapesten rendszeresen látogatta Keresztessy mester vívótermét.

1874-ben a trencsénteplici fürdőben, az előkelő fürdőközönség szemeláttára, a báli terem parkettjén, az őt provokáló három porosz tiszttel két órán át tartó párbajt vívott és a dühös poroszok egyetlen vágást sem tudtak rajta ejteni. 1878-ban az erdélyi előpataki fürdőhelyen a Gablenz huszárezred főhadnagyával is híres párbaja volt.

Sztrakay 1876-ba költözött át a Kálvin téri vívóterméből a Lónyai utca 7. szám alá, ahol számos újítást vezetett be.

Például:

- új szerkezetű vívómaszkokat használtak
- vékonyabb és könnyebb kardokkal gyermekeket és nőket is tanított.

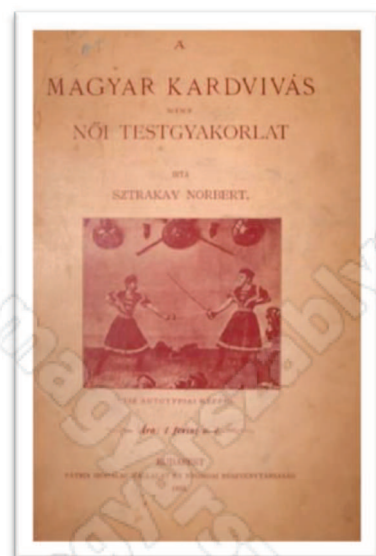
1894-ben megtekinti Joseph Haartl, bécsi vívómester bemutatóját, amely a Vigadóban volt, és ennek hatására döntött úgy, hogy a vívótermében nőket is oktat.

1895-ben jeleníti meg: „*A magyar kardvívás, mint női testgyakorlat*” című könyvét.

Az első nyilvános, női bemutató 1894 szeptember 30-án volt.

A hagyományos törvívásával szemben, magyar kardvívást javasolt a nőknek.

„Kard való a magyar kézbe és nem tőr” mondotta.

1894-ben híres párbajt vív kora másik neves vívómesterével, Fodor Károllyal. Hosszú levélváltás után létrejött a párbaj, ahol mind a ketten megsérültek, a törvényszék mind kettőjüket 8-8 napi fogházra ítélte amit le is töltöttek.